

KOLOZSVÁRI

SZÍNHÁZI KOZLÓNY

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben egész sziniidényre 4 ft. 50 kr.
Vidékre „ „ 5 „ — „
Helyben egy óra 1 „ oszt. ért.

Mindennemli hirdetések elfogad-
tatnak: kétszer hasábozott sorért
5 újkr., ismétléseknél 3 újkr.
Kincstári díj minden hirdetéstől 30 újkr.

FÖLHIVÁS A TÁNCZRA.

Vigjáték 1 felvonásban.

IRTA

DUMAS SÁNDOB.

(folytatás.)

TIZENKETTŐDIK JELENET.

Reinhold, Ivryné.

Reinhold (Dombert után nézve.) Ki ez az ur,
ki oly boszus arcczal távozott, kedves Antonia!?

Ivryné. Dombert ur!

Reinhold. Hát ki az a Dombert ur?

Ivryné. Hogyan, hát ön nem ismeri egyik leg-
híresebb ügyvédünket?

Reinhold. Tudja ön édes Antonia, hogy mi
katonák kevés rokonszenvet érzünk a pennahősök iránt.

Ivry. Ugylátszik, hogy a dolog ellenkezőleg
van. Hogy ön előítéleteit legalább ez egy irányban
elozlassam, hallgasson egy pár szót!

Reinhold. Szóljon ön?

Ivry. Az 3 tanácsot követém a válóporban.
Reinhold. Ez érdemes emberét?

Ivryné. Hát csak ennyit kérdezősködik tőlem?

Reinhold. Ennyit!

Ivryné. Minthogy e szerint ön ujságvágyát ki-
elégitem, remélem, hogy egészségem felől is tuda-
kozódik.

Reinhold. Egészségéről édes hugom — ugy-
látszik virágzó egészsége van.

Ivryné. Szerencsére!

Reinhold. Tudja-e ön, hogy ön elragadólag
szép?

Ivryné. Hagyjuk azt — különben ugylátszik,
hogy ön csupa viszhangja Dombert urnak.

Reinhold. Hogyan? azt merte ő is önnek mon-
dani, hogy ön szép?

Ivryné. Tud ön a kormánylapban csak egy
cikket is, mely azt tiltaná?

Reinhold. De majd megtiltom én!

Ivryné. Ah a nagy kardu kapitány!

Reinhold. Ön tetszelgő Antonia!?

Ivryné. Nem — azonban ugytetszik, hogy ke-
véssé még is az voltam.

Reinhold. Hm! ez furcsa!

Ivryné. Micsoda?

Reinhold. Semmi. (Szünet után.) Tudja-e hogy még meg sem öleltem önt?

Ivry. Igen kegyes, hogy erre emlékezik! ez igen szép a kapitány urtól.

Reinhold. Vallja meg, hogy igen kedvező pillanatban érkeztem meg.

Ivryné. Hallhatta — önről beszéltem.

Reinhold. Hát még most is szeret?

Ivry. Csodálatos kérdés!

Reinhold. Némely kérdést csak azért vet föl az ember, hogy valamiféle választ nyerjen.

Ivryné. Igen udvarias!

Reinhold. Ugy-e, az ember a táborban egészen elvadul?

Ivry. Egészen nem.

Reinhold. No, egy kicsinyt. Mint viseljem magam édes hugom, hogy a mivelt melléknevet újra megnyerjem?

Ivryné. Legelőször is vegye le bajuszát.

Reinhold. Bajuszom? ez az én büszkeségem. Tudja-e ön, hogy legszebb bajuszom van az egész zászlóaljban.

Ivryné. Nem, azt nem tudom.

Reinhold. Antonia — ugytetszik, hogy ön engem egy kissé kicsúfol.

Ivryné. O — például. (Vizsgálja Reinholdot és nevet).

Reinhold. No, mi az?

Ivry. A nélkül, hogy kandi volnék, Reinhold?

Reinhold. No, mi tetszik?

Ivry. Hová tette szép tenor hangját?

Reinhold. Szép hugom, azt ne kérdezze!

Ivryné. Miért?

Reinhold. A szerint a mint előléptem a rangban, meg kelle változtatnom hangomat, először harri-ton. azután basszus; marionoi Tamburini lettem, és Tamburiniból

Ivryné. Lablache. De hát miért?

Reinhold. Nem tudtam vezényelni; tenorhang-gat nem lehet mondani: „Szakasz előre, szakasz in-dulj!” — azt így kell mondani (erős bassus hanggal): „Szakasz indulj.”

Ivryné. (Fülét bedugván.) Értem, értem — természetesen nem is énekel többé?

Reinhold. Nem. Az énekhez accompagnirozni kell, s a Kabilok közé, vagy a tengerre csak nem vihetek zongorát.

Ivryné. Igaza van. Nem próbálná-e meg zongoránkat? éppen ma hangolták?

Reinhold. (Antonia kezét ragadva, zavartan.) Édes Antoniam!

Ivryné. Nős?

Reinhold. Az ajánlat kísértetbe hoz, de —

Ivryné. De?

Reinhold. Képtelen vagyok szóval kifejezni!

Ivryné. Mit?

Reinhold. Ily szorongatások közt kell önt viszont látnom!

Ivryné. Nem rosszul kezdődik.

Reinhold. Csak addig mulattam, míg málbáimat a vendéglőbe beadtam.

Ivry. Szép öntől!

Reinhold. S azonnal önhöz siettem.

Ivryné. Ezt már szeretem hallani.

Reinhold. De fogja-e szeretni hallani a többit?

Ivryné. Süsse ki!

Reinhold. Képletben szólva majd kiadom a lelkemet (összeszedvén magát). Meghalok az éhségtől.

Ivryné. (Nevetve.) Valóban ezt a kimenetelt nem vártam.

Reinhold. Ez ön előtt nevetséges? pedig lát-tam mikor Ugolino szenvedésein sirt; pedig e floren-csi érdemes polgárnak éhsége az enyimhez képest csak egy kis étvágy volt.

Ivryné. Ön megijeszt!

Reinhold. De azt már tapasztalám előbb is.

Ivryné. Az csak előérzet volt. (Reinhold meg-akarja Ivryné kezét fogni.) Nem, nem, távol maradok, mig ön jól fog lakni.

Reinhold. Ön el akar engem hagyni.

Ivryny. Csak azért, hogy parancsot adjak, hogy önt vendégeljék meg (el).

TIZENHARMADIK JELENET.

Reinhold egyedül.

Reinhold. Bár mily elővigyázó voltam is, mégis megbuktam. Már akkor is igen keveset ettek az asszonyok, midőn Frankhont elhagyám; távollétem alatt egészen elszoktak volna az évéstől? ez furcsa volna. Levelei után Antoniat nem így képzeltem; hét év mennyire megváltoztatja az asszonyokat.

(Folytatása követk.)

Vegyesek.

— Tegnap az az 26-án d. u. 5 órakor távoztak városunkból a m. t. akademia küldöttei a kinek lova volt ejiskisérte őket. Vezérelje a mindenható őket szor-csésesen családaik körébe.

A muzeumi gyűlés harmadik napján két ifju ál-dogált a terem ajtai előtt több óra hosszat... látni akarták a „karthausi” íróját... A humanus szellemű nagy férfit, ezt megtudta, s az ifjukat magának bému-tattatta nyájasan tárfalgott velők. Tudom hogy Árpád öcsém e jelenetet nem fogja elfelejteni soha.

— A Muzeum pénzalapjának gyarapítására rendezett „Norma” daljáték fele jövedelmét 114 frt 72 kr uj. az igazgató az illető helyre átadta.

— Ferenczi Izabella énekesnő vendég-szereplésének ideje letelvén az, az igazgatóság ható-sági uton felszólíttatja a hazajövetelre Gräczből, s teg-

nap táviratilag a gráci cs. k. rendőrség útján még két héti szabadságot kért, de a színigazgatóság azt neki meg nem adhatá, s így rövid időn haza várhatjuk; mikor is az operarepertoír egészen megerősödik.

— A regényes iskolától eltérő s inkább a gyakorlati életet, s különösen az ipart, szorgalmat s polári erényt festő új francia színművek, mint a „Három Moupin“, „Tündér ujjak“, „Egy szegény ifjú története“, s több e nemű színművekre a színháznál előkészületek tételnek; ezekből a „Három Moupin“ Polákovicsné, a „Tündér ujjak“ Follinuszné, az „Egy szegény ifjú története“ Paulai jutalmára hozatnak ozinre. Ez utolsóra egész új függőnyt est Ottó a színház festője.

A helybeli színház új festőjét, Ottót, bátorodik az igazgatóság a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani, ki színpadi festéseken kívül egyéb megbízásokat elfogad. Ügyességéről művészi multja kezéskedik, ki egy pár amerikai színpadok feldiszipítésén felül a legelső nagy színházakat díszítő föl Némethonban. A pesti nemzeti színház legelső függőnyei is tőle vannak.

— A „Kolozvári Közönség“ panaszt emel a csülörtökön adatott „Rokkant huszár“ ellen. Eléggé fájnénk, hogy a nagy napokra szánt méltó darabok nem mehettek, de nem szállhatunk panaszra Isten ellen, ki ennyi betegséget mért a személyzetre; a kedvetben egész az „Egy királyné“ előadásáig Polákovicsné betegsége akadályozá a játékrendet, azután Gyulai betegült meg; s már „Bánk bán“ban az ő szerepét másnak kelle hirtelen átválnni. Hogy ily hirtelen bajok az egész előadási rendet fenekestől fölforgatják, s hogy az efféle bajokba avatottak által ismert nehézségeken áttörni a legjobb akarat sem tud, az okozza az előadások rögtönzését, s ennél fogva nem a kívánt erőt és hatást.

— A helybeli nemzeti színház tekintélye egy év alatt a külföldön is figyelemre méltattatik; a minek következése az, hogy előbb a bécsi almanachba s most legujabban a berlini Theater Moniteur almanachjába kértek el a színház szmélzeti szerkezetét, és a színház átelános állását.

— A szabók annyira elvannak halmozva magyar ruhák készítésével, hogy nagy ostrom után olyan mestereMBER is ujra munkához fogatott, ki már 12 év előtt nyugalomba lépett.

— Drezdában egy színházbarát több évig följegyzé a színházi haláleseteket, e szerint Bauer-Bücker asszony a drezdai színpadon 397-szer mérgeztetett meg, 689-szer szuratott által tör által és 1083-szor alt meg egyéb halálaemével.

Érkeztek:

^{26/11} Mentberger József, cs. k. hivatalnok, Szebenből.
Szmrczka Károly, cs. k. sóhivataln., Humpelczról.
Faragó Károly, cs. k. sóhivataln., M.-Ujvárról.
Izsák Miklós, kereskedő, Szamosujvárról.
Csiki Márton, földb., M.-Vásárhelyről.

Elutaztak:

^{26/11} B. Eötvös József, a m. acad. alelnöke, Pestre.
Danielik János, kanonok, Pestre.
Csengeri Antal, m. acad. tag, Pestre.
Kovács Gyula, m. acad. tag, Pestre.
Boér Antal, földb., Magyarujfalura.
Boér Kálmán, földb., N.-Bányára.
Hamori Ferdinánd, földb., N.-Bányára.
Turman László, földb., N.-Bányára.
Medgyes Ferencz, ügyvéd, Szamosujvárra.
Medgyes Lajos, ref. lelkész, Dézsre.
Gr. Mikó Bencke, Búkszádra.
B. Györfi Lajos, Krasznára.
Horváth János, földb., M.-Vásárhelyre.
Kuncz Traugott, kereskedő, Bécsbe.
Szentkirályi Gábor, földb., Kookra.
Roptsik József, tanár, K.-Fehérvárra.
Markus János, földb., M.-Vásárhelyre.
Rediger Károly, földb., Tordára.
Veres József, földb., Tordára.

(13)

(4—1)

Folyó hó 27-kén, azaz vasárnap reggel, a belvárosban, egy kéken emailirozott arany karperecz elveszett; a megtaláló jelentse magát Stein J. könyvkereskedésében, hol illő jutalmát veendő.

(11)

(3—3)

Szenkovics M.

Kolozvártt, nagy-piacz, b. Jósika-házban ajánlja finum porcelán edényeit, nagyszerűen ellátott raktárában, a legjutányosabb gyári arhan u. m. igen szép és dús választékú asztali, kávé-, theas és csemege edényeit, pipere és mosdó terítkeiket, meglepő szépségű virág cserépeit és medenczeit, ezerféle ajándékokra alkalmas tárgyakkal együtt.

Különösen bátor figyelmeztetni a mostan érkezett bécsi és párisi diszarukra, a legékesebb bőr, fa, üveg, öntöttvas, bronz, ezüst, márvány munkák számtalan változatokkal, melyek oly dús választékkal és elegáns kiállítással itten még nem léteztek.

(12)

(4—4)

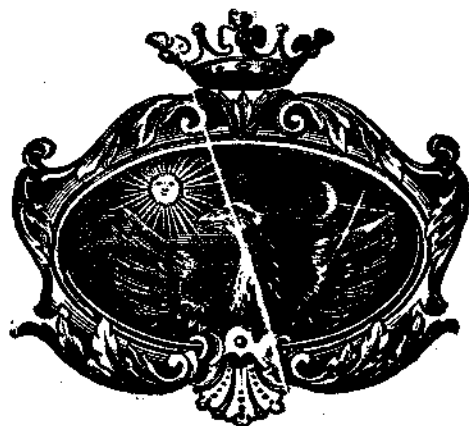
Régiségek, díszművek, régi pénzek, briliántok, gyöngyök és egyéb drágaságok bevásárlása és eladása.

D. Egger a pesti régiség- és természet-kabinet főnöke, bevásárol bár a legmagasabb áron, mindennemű becses régiségeket, mint kelyheket, kincseket, lánczókat, gombokat, elefántcsont metszéseket, porcelán és emailirozott szelenczékét, kannákat s más emailirozott becses jószágokat. Régi fegyvereket, fegyverkészleteket, metszett drága köveket sat. Továbbá mindennemű régi arany, ezüst és ércpénzeket, különösen római- és erdélyieket. S minthogy én is ellenben az elszámált tárgyakat nagymennyiségben birom, kész vagyok az ily tárgyak kedvelői vagy gyűjtőinek ezeket vagy kicserélni, vagy készpénzért eladni. Egy igen érdekes történelmi emlékü tárgyat is láthatni nálam, Balthori István fejedelem hódolati kardját, s e mellett több nagybecsű régiségeket, többnyire magyar- és erdélyhoniakat, melyeket szívesen megmutatok. Minthogy itt mulatásom rövid időre terjed, tehát mielőbbi szíves látogatást kérek.

Lakásom közszemlére nyitva áll délelőt 10 órától 1-ig, délután 2—5-ig, „Nemzeti szálloda“ 16. száma a'att.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHALY.

NEUZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, Hétfőn, november 28-kán, 1859.

A fennálló országos színi választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszintársaság által adatik:

KIRÁLYI CSÓK.

Vigjáték 3 felvonásban. Bajard és Dumanoir után francziából fordította Csepregi.

Személyzet:

Morangis gróf	Paulai.	Herczegnö	Pataki Róza.
D'Herouville René vicomte	Tar.	D'Herouville marquisné	Alajosné.
Tancréd, lovag	Komáromi.	Bertén Lolotte, divatárusné	Follinuszné.
Thorigny, lovag	Simonyi.	Lisbette, varrónő	Láng Mari.
Lambrequin, kocsigyártó	Albisi.	Varróleányok }	Szabó Eszter.
Germain	Alojos.		Cser Julia.
Inas	Beczкаи.		M. Klára.
Palotaőr	Szilassi.		

 Gyulai és Polákovicsné betegek.

Helyek ára : Zártszék **70** kr. Földszint **42** kr. Altiszti jegy **21** kr.
Karzat **15** kr. osztr. ért.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9-kor.